

2015. OKTÓBER–DECEMBER

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 12. ÉVFOLYAM 10–12. SZÁM

„E földön békesség..”

A szovjetunióbeli baptisták és evangéliumi keresztyének elnöke, bizonyos *Bicskov* testvér egyik magyarországi látogatása során szűk körben – csoda, hogy ott is merte – elmondott egy karácsonyi történetet.

Magam is hallottam, és mivel most különösen aktuális, közre adom, úgy, ahogy emlékszem rá, hisz természetesen nem készült hangfelvétel (vagy ha igen, arról mi nem tudunk).

Mihail Gorbacsov egyházi vezetőket fogadott a Kremlben karácsony előtt. Az evangéliumi keresztyéneket *Bicskov* testvér képviselte. Mint elmondta, sokat gondolkodott azon, hogy amikor az elnök a vendégekkel egyenként kezet fog és ő kerül sorra, a szokásos karácsonyi jókívánság helyett mit mondhatna evangéliumi üzenetként, ami esetleg érinthetné *Gorbacsov* lelkét. Tudta, hogy néhány másodperce lesz, mégis úgy döntött, hogy Bibliát idéz. Amikor aztán kezet ráztak, a „boldog karácsonyt” mellé azt kívánta, legyen „e földön békesség!” *Gorbacsov* ránézett, és gondolkodás nélkül ezt kérdezte: „és az Isten dicsősége hol marad?”

Petőfi a '48-as európai forradalmak „lecsengése” után írta, Európa csendes, úja csendes c. versét, Debrecenben, 1849 januárjában. Addigra az osztrákok már elfoglalták a Dunántúlt és Pestet. A vers címét „felhasználva”, gyakorta olvassuk manapság is – szinte szlogenként – ezt a sort: „Európa hangos, újra hangos...” Most épp ilyen időket élünk.

A párizsi merényletek felrázták az öreg kontinenst, különösen is annak nyugati felét, ahol az előregedő társadalmat amolyan külső „vérátömlesztéssel” tervezik megfiatalítani. Kevés gyermek születik. A „kényelem és gazdagság minde előtt” filozófiájából ez természetesen következik. A keresztyénység amúgy is gyenge lábakon állt, azóta pedig hogy bevetté, sőt védetté lett a homoszexuális házasság – amihez az egyházak is asszisztálnak – a helyzet tovább romlott. Azonos nemű pároknak nem születik gyermeke! Divat az új pogányság, a szünkretizmus, a sátánizmus. Mit is várhatnánk mást, mint azt, ami Sodomával meg Gomorával történt?!

Neves protestáns vezetők, meggyülekezettek pásztorai, evangéliu-

mi szerzők közös „alkalmakat” szerveznek muszlim egyházi körök magas rangú vezetőivel, (pl. *Rick Warren*), és *Ferenc pápa* is ugyanezt teszi. A „globalizáció” elérte a keresztyéniséget, alakul az egy „akol”, amelyben a „mindegy kibehiszünk, csak higgyünk!” a teológia alfája, ómegája pedig: „Allah ugyanaz, mint a Biblia Istene”. A nagy egyházi összeborulások korában a keresztyén templomokat romboló dzsihadisták borzalmas tetteit szemlélve – egyelőre csak távolról – fölvethető lenne a kérdés: Nem Isten büntetése az, ami a „keresztyén” Európát éri? Vajon csak Attila lehetett az Isten ostora?

Európa lassan új hitvallást követ, azt, ami így hangzik: „Egy az Isten...” – és félhangosan hozzáteszi: „és Mohamed az ő prófétája”, vagy valaki más, mindegy is ki, csak „szeressük” egymást, csak toleráljuk a másságot, minden másságot, az ördögét is. Ez aligha Jézus útja. Az a monoteizmus, amelyben nincs helye a mi Urunknak, mint Istennek, nem keresztyén, nem krisztusi, nevezzék akárhogy, és ennél az sem jobb, ha formálisan ugyan Istennek fogadja el Jézust akármilyen egyház, felekezet, egyén, de semmi köze sincs az Úrhoz. Az Uram-Uramozó keresz-

*Minden kedves Olvasónknak áldott adventi készülődést,
boldog karácsonyt és békés,
eredményekben gazdag új évet kívánunk!*

KARÁCSONYAIM

tyént Jézus a balkeze felé állítja az Ítélet napján akkor is, ha épp „gyógyító”, vagy „ördögűző” volt.

Európa békessége elveszett, mert Európa megtagadta a Békeség Fejedelmét. Európában hihetetlen kevés a betlehemi jászol – szellemi értelemben –, kevés a Jézust befogadó szív, annál ragyogóbb a hamis karácsonyi fény, annál virágzóbb az üzlet, annál több a „betlehem”, fából faragott meg kerámia kisjézusokkal, máriákkal, bárányokkal, ökrökkel.

Egy politikus annak idején megkérdezte, a visszafogottan, de mégis bátran boldog karácsonyt kívánó baptista elnököt a Kremlben: „és az Isten dicsősége hol marad?” Fontos kérdés ez! És különös, hogy ezt akkor az a valaki kérdezte, akinek elévülhetetlen érdemei voltak a kelet-nyugati konfrontáció feloldásában, aki „feláldozta” a nagy Szovjetuniót... aki ismerte a Bibliát.

Igen, ha „e földön békességet” szeretnénk, meg kell adnunk Istennek a dicsőséget, újra és újra szívünkbe kell fogadnunk a Béke Fejedelmét, a mi drága Urunk, Jézus Krisztust, akit manapság apropóként használ Európa a fényűző karácsonyokhoz és akit egyre kevesebben követnek őszintén az öreg kontinensen, másféle „vérátömlesztést” szervezve. Nekünk tudunk kell, hogy a mi Urunk Jézus Krisztus vére tisztít meg minket minden bűntől. Nekünk tudunk kell, hogy „az Emberfia amikor visszajön” – ahogy Ő maga mondja – „vajon talál-e hitet?...”

A mi korunk a hitpróbák kora. Boldog, aki állhatatos, aki mindvégig kitart. Csengjen fülünkbe Jézus biztatása: „*Ne félj, te kicsiny nyáj, mert tetszett a ti Atyátoknak, hogy néktek adja az országot!*” (Lk 12,32)

Áldott, békés, boldog, Jézussal találkozó karácsonyt kívánok sok szeretettel:

*Dr. Almási Mihály
lelkipásztor-szerkesztő*

Első karácsonyomon tizenhat napos újszülött voltam. Együtt emlegettek szüleim a kicsi Jézussal. – Az én drága „Máriámat” Jolánkának szólították a „betlehemi” szomszédasszonyok. „József papa” szerepét apám, Albert „játszotta”. Akkor délután éppen begördült „drót-samarán” a szomszéd községből nádfedeles otthonunkba, amikor a bábaasszony már messziről kiáltozni kezdett: Tessék jönni, megérkezett a harmadik! És kisfiú! Mi legyen a neve?

Szenteste én is odakerültem a kis karácsonyfa alá, mint fehér pólyába burkolt ajándék. – Istentől kaptuk, legyen továbbra is Istené! – mondták elérzékenyülve. Ott voltak az ünnepi jelképek is: „Arany”-metszésű Biblia, kinyitva a Lukács kettő-nél. A gyertyák füstje jelentette és pótolta a „töm-jén”-illatot. A „mirha” pedig a szentek imádságait jelentette, mint a Jelenések könyvében, melyek hangzottak körülöttem a nap keltevel együtt ébredő bölcs földműves hittestvérek részéről.

Gyorsan kinőttem a pelenkát meg a bölcsőt, áttettek a gyülekezet szellemi bölcsőjébe. Piciny koromtól kezdve ittam a tanítást – tejnek italát – a vasárnapi iskolában. Nagyon gazdag tápértékű eledel volt számomra az igemagyarázatok hitből hitbe sugárzó Lélek-átadása. Az elsőgenerációs hívő testvérek hamisítatlan szeretet-átömlesztése történt alkalomról alkalomra a gyülekezetben és a hívő otthonokban. Ha vége volt egy-egy vasárnapi összejövetelnek, amint kiértünk az imaház-udvarra, a kerges tenyerű, atléta-termetű fiatal emberek testvéri szeretettel fölkapnak a földről, magasra feldobtak, elkaptak, hahotázó örömmel és buzgó szeretettel adták át boldogságukat, nekem, a kis örökmozgó csibésznek. Akkor tanultam meg „repülni”, ott érlelődött bennem a lírai költő.

Az első megmaradt verseim is ez idő tájt születtek. Lakatos bácsi a szembe-szomszédunk volt. Nagyon szerettük, őt köszöntöttem – ötévesen – bugyuta versikémmel:

*„Egy csepp tinta cseppent a cipőm orrára
én is megérkeztem Sándor névnapjára.*

*Sándor bácsi messze földön híres gazda,
úgy látom, a kertben nincsen egy szál gazja.*

*Zörgetik a ládát, pénzt akarnak adni,
de a pénzes láda nem akar kinyitni.*

*De Sándor névnapján én nem pénzért jöttem,
csak azért, hogy Sándor bácsit felköszöntsem.”*

A tizedik karácsonyomat a háború előtti utolsó béke-évben még mindig a szülőfalumban ünnepelhettem. Boldogan vallhatom, hogy akkor én már Jézus oltalmát és Lelke vezetését élvező hívő fiatalember voltam. Nagyszerű „lelki legelő” volt számomra a vasárnapi iskola és a mindennapi reggeli közös családi áhítat. Mi, gyermekek (mind a négyen) egyenként, hangosan imádkoztunk, otthon is, meg az imaházban is. A karácsonyfa-díszítést közösen végeztük, nagyon egyszerű hozzávalókkal, de sziporkázó derűvel. Szaloncukrot például kockacukorból, vagy dió-gerezddel töltött aszalt szilvából készítettünk. De egyáltalán nem ez volt a lényeg, hanem az AJÁNDÉK: Jézus, akit ide adott nekünk és értünk a szerető menynevei Atya. Ha a szellemi kisugárzás amplitúdója mérhető volna, ezt a tíz éves koromban tapasztalt élményt tenném a csúcsra.

A huszadik! Ekkor én már másodéves „szeminarista” voltam. Karácsonyi legáción ünnepeltem. Egy Pest közeli – pásztor nélküli – gyülekezetbe küldött a Teológiai Intézet. Mentem is örömmel, örömteli rettegéssel. Mert mit fogok én ott mondani?!

Az első prédikációm tíz perc alatt sikerült elrecitálnom. A testvérek ámulattal és csodálkozással

hallgatták meg az „Ámen!”-t. – Megszólal erre a gyülekezet-vezető atyámfia, hogy „Nem úgy van ám ez minálunk, drága szeminarista testvér! Mit itt egy óra hosszat szoktuk egyhúztomban hallgatni az ünnepi prédikációt! Tessék szíves tehát folytatni! Ha már itt van a testvér.” – Kénytelen voltam elmondani a délutáni „szentbeszédemet” is. Amikor – lejegyzett gondolataim fogytán – egészen rá tudtam, mertem hagyatkozni a Szentlélekre, akkor általa szárnyakat kaptam... Lelkészi szolgálatom egyik maximumának tartom azt a karácsonyi ünnepi hangulatot, mely akkor áthatotta lelkemet.

És most itt váltani szeretnék. Életem során tudatosan eddig nyolcvan karácsonyi ünnepet élhettem meg – az áldott Messiás, az Úr Jézus Krisztus emberré léételére emlékezve.

De most valmit az ünneplésről! – Miért ünnepelek?

Ha valami különleges, rendkívüli esemény történt, arra visszaemlékezünk. Újra áttekintjük, mi volt, hogyan jött létre? – Még a teremtő Isten is megünnepelte a „nagy művet”, amikor „a hetedik napra elkészült Isten a maga munkájával, amelyet alkotott... És megpihent, megáldotta és megszentelte a hetedik napot”.

Karácsonyt azért ünnepelek, mert az „új teremtés” első, dicsőséges napja volt, amikor Isten a földre

szállt, a természet-fölötti – emberi testet öltött magára, a szent és láthatatlan – láthatóvá, foghatóvá, elérhetővé és imádhatóvá lett. Ezt az emberileg kibeszélhetetlenül fenséges eseményt ünnepelek.

A görög nyelvben az „áldás”, „megáldani” kifejezések jelentése ez, hogy „jót mondani, dicsérni, dicsőíteni, hálát adni, Isten oltalmába ajánlani”. Isten megáldotta hatnapi műveit, vagyis kijelentette, mert látta és mondta is, hogy minden jó lett, amit létrehozott. – Madách szerint „évmilliókig eljár tengelyén”. – „És látta Isten, hogy minden, amit alkotott, igen jó” (1Móz 1,31). – Ez nem öndicséret, hanem egyszerű tényközlés.

Ha Isten szól, történik valami rendkívüli. Ha minket karácsonykor „megáld”, akkor erőterébe emel és gazdagon megajándékoz. Karácsonykor újra meg újra azt próbáljuk elmondani, amit Isten cselekedett. A régi és az új „betlehemesek”, a gyönyörű „pásztorjátékok” mindmind pontosan ezt teszik. Külön ajándék számunkra és az utókor számára, hogy ezek a nép egyszerű, „primitív” nyelvén kerültek a keresztyén hagyomány-anyagba.

Mondjuk el örömmel karácsonyi verseinket, énekeljük – együtt az angyalokkal – dicsőítő énekeinket! Több százszor elsoroltam már az Újtestamentum segítségével, mi történt Betlehemben. Ezt nem lehet soha megenni! Egy újszülöttnak minden régi üzenet új kinyilatkoztatás lehet. Ha abba hagyunk a

karácsonyi ünneplését, olyan lenne, mintha valaki elfelejtené a saját születésnapját, meg az „anyja nevé”-t. Minél rangosabb személyt és eseményt ünnepelek, annál inkább érzem méltatlan voltomat, és még hálásabb akarok lenni.

Édesanyám még új volt gyülekezetünkben, mikor hozzánk költözött. Egyik őszi vasárnap – szokás szerint – úrvacsorára került sor. Anyuka igyekezett „ünneplősen” öltözni, fehér blúz, sötét alj, ahogy máskor is mindig. Az előtérben fogadták asszonytársai. Egyikük megkérdezte, látva az ünneplőket „belépőt”: Gerzsenyi néni! Gyászolni tetszik? Ki halt meg?

Anyuka a legtermészetesebb hangon mondta, megrendülve: Igen, kedvesem. Meghalt. – Hogy kicsoda? Hát az Úr Jézus Krisztus. Az ő halálára emlékezem. Mert általa nyertem új életet...

Karácsonyt ünneplő Testvérem! Te is azt kérdezed, hogy ki az, akinek ilyen nagy „felhajtást csinálunk” ezeken az ünnepnapokon? Elmondom szívesen. „Üdvöztető született ma nektek, aki az Úr Krisztus...!” Minden, ami ezekben a napokban történik, ahogy öltözöl, ahogy viselkedsz, szavaid, örömeid, ételed-italod, mosolyod, nevetésed – mind-mind arról szóljon, hogy Jézus Krisztus, a Megváltó megszületett, ott él a szíved jászolában. – Imádjad Őt, és dicsőítsd nagy örömmel, teljes életeddel! Örök életet kaptál általa!

Gerzsenyi Sándor

Archív missziós videók a neten

Folyamatosan nő azoknak a történelmi értékű, dokumentum jellegű filmeknek, TV műsoroknak a száma, amelyek közösségünkkel kapcsolatosak. Jelenleg 81 ilyen filmet találhatnak kedves érdeklődő Olvasóink a világhálón. Az elérhetőség legegyszerűbb módja: A Google keresőbe beírni: „Dr. Almási Mihály” és ott a YouTube megnyitásával elérhetővé válik a folyamatosan bővülő anyag. Elérhető továbbá a www.lachaza.baptist.hu/videotar beírásával is, vagy a www.dralmasimihaly.hu honlapon.

Néhány téma: imaházépítések és átadások bemerítések, hangversenyek, vitafórumok pl. az állam és az egyházak közötti megállapodásról, a Teológiai Akadémia, a missziós központ és a szoborpark átadási ünnepe, szeretetszolgálati, gyermekvédelmi és evangélizációs filmek, a Békehírnök története, dr. Haraszi Sándor élete, Jimmy Carter és a magyar korona, Szőkepusztai konferenciák, gyerektáborok, jubileumok, Héthalmi centenáriumi megemlékezés, stb. Bizonyára érdemes böngészni a filmek között. A honlapon pedig képgaléria, prédikációk, könyvek is találhatóak.

–am–

„Lelkem várja az Urat!” „Gazdag Ő, meg tud váltani”

(130. Zsoltár)

Meglepődve tapasztaltam néhány évvel ezelőtt, hogy szinte még el sem kezdődött az advent szép hava, mikor bizonyos kegyes, vagy ál-kegyes mozgalmi szóvivők harásny hangon csatároztak a karácsony megünneplése ellen. Szemünkre hányták, hogy ránk ereszkedett a „karácsonyi láz”. Általa megbetegedve másra sem tudunk gondolni ilyenkor, csak a bevásárlásra, az eszem-izomra, a karácsonyfa felcicomázására, és hogy most aztán kedvünkre „kikapcsolódhatunk”. – És ez, kérem szépen, nem egyéb, mint keresztény bálványimádás!

Idézték tele-szájjal – úgymond – az Úr szavát, főleg erre szorítkozva, hogy „ünnepeiteket gyűlölöm én” (Ézsaiástól idézve, kiragadva az egészet az összefüggései közül!) „Gyűlölöm, terhemre vannak!” – Vagy Ámószt hívták tanúul, aki így zokog, látva a mélyen megromlott istentiszteleteket Izraelben: „Ünnepségeket ki nem állhatom!”

Szelíd határozottsággal fölemelem szavam az ellen a fröcsögő lesajnálás ellen. – Isten nem ünnep-ellenes, hanem bűn-ellenes. Nem boldogság-ellenes, hanem boldogító. Pál ki meri mondani konkrétan is, hogy „ez pedig a BOLDOG ISTEN dicsőségéről szóló evangélium.” (1Tim 1,11) – A mennyei Atya együtt örvendezik a gyermekké lett FIÚ imádóival. Angyalok harsonáznak, hallja az egész föld az üdítő harmóniát, az égi énekesek szerte szárnyaló dallamait.

A mennyországot nem tudjuk másként elképzelni, csak úgy, mint egy olyan dicsőséges állapotot, ahol és

amikor örök ünnepünk lesz, együtt a mennyei seregekkel, és a fő helyen ott ül majd az Üdvözítő hófehér ragyogásban, mi pedig örülünk és ujjongunk, mert eljött a Bárány menyegzője. Boldogok, akik hivatalosak erre a mennyei ünnepségre.

Én a karácsonyt az égi ünnep előképének tekintem. Várva várja a hívő nép Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését. Azon a betlehemi éjszakán Mária és József, a pásztorok és a bölcsek „várták a mennyből Jézust”. Hit által ma is megtörténhet mindenkivel, aki a Jézus Krisztussal való találkozásra vár. Ő szívesen belép kunyhóba és palotába, s ha talál valahol egy kis meleg zugot, ott valósággal megjelenik. Nem ő vár ajándékokra, hanem ő adja önmagát ajándékkul. Neked, nekem, nekünk, mindenkinek, aki föl akar emelkedni a jel-csillag magasába.

Erre vágyom én karácsonykor, nem pedig a forintjaimat a tárcámból kiimádkozó, mohó reklám-zsargon-zsonglőrök butító szédítéseire.

Jelen pillanatban adventra vágyom és várok. Az adventi hetek vásár- és hétköznapjain pedig a „szentestére” várok. Várom, hogy alászálljon „szent teste” az emberré lett Üdvözítőnek. „Kész a szívem, Istenem, kész a szívem arra, hogy énekeljek és zengedezzek”. „Magasztaljanak téged a mennyben, Istenem, dicsőítsenek az egész földön!” (Zsolt 57,8, 12.)

És ha tényleg elérkezik a karácsony, otthonunkban leülünk kettésben a gyertyafény és néhány friss fenyőág illatos langymelegében, imádkozgatunk, elolvassuk a „Szent” születésének örökszép történetét a régi Károli szerint, és kezdünk énekelni: „Mennyből az angyal...” „Mert született ma nekünk, aki az Úr Krisztus.”
– **Halleluja!**

Gerzsenyi Sándor

VÁRAKOZÁS – MEGÉRKEZÉS

Advent – az érkezés igéje latinul. Amikor azonban várakozásról elmélkedünk, át kell gondolnunk ezt az igét is. Ha várakozom, előre tekintek, és nézem, szemlélem az „érkezőt”. Már messziről megállapítom, hogy ő-e az, akire várok. Gondoljunk itt adventi áhítataink igei olvasmányaira! – Így volt a zsidó nép is a Messiásra vonatkozó váradalmában. Az ősi hagyományok és a szent iratok felvázolták, milyen lesz, milyennek kell lennie az eljövendő Messiásnak. – És egyszer csak megérkezett! És Ő „olyan” lett. – Noha az Úr Jézus önmagát soha sem nevezi Messiásnak. Így mutatja be saját magát, hogy Dávid fia, emberfia, vagy szenvedő Szolga. Az utolsó napon is mint „emberfia” fog visszatérni, hogy kiteljesítse e világot az Isten Országát.

Sajnos, ál-messiások is jelentkeztek szép számmal Megváltónk idejében. Ugyanúgy a „világ végén” is ez történik. Jézus óvja a rá várókat: „Vigyázzatok, hogy

meg ne tévesszen valaki titeket! Mert sokan jönnek majd az én nevemben, és ezt mondják: Én vagyok a Krisztus! – és sokakat megtévesztenek.” (Mt 24,4-5)

A „születéstörténet” körüli időkből a vallásos zsidók közül sokakat meg is tévesztett az ún. „ál-messiások” gyors ívű felemelkedése (és bukása). Ezek a népszerű lázítók azonban csupán politikai restaurációra gondolva szervezkedtek. A Messiás alapvető tulajdonságait nélkülözték, mert nem voltak sem pap, sem próféta és távol volt tőlük a csodatévő erő és az élet védelmének szent szándéka is. (Lásd: ApCsel 5,36-39 – Teudás és Judás)

Amikor a várakozásról beszélünk, mindnyájan tudjuk, hogy ez egy meglehetősen nehéz témája mindennapi életünknek. „Várni” – annyit tesz, mint békességgel türelemmel készülni a találkozásra, az esemény bekövetkeztére.

Könnyíti a várakozást, ha hiteles személy mutat a jövőbe, ahol – szava szerint – egészen bizonyosan megtörténik, megvalósul az ígélet. Mivel a jövő titkait egyedül a mindenható Isten ismeri, kijelentéseire száz százalékos megnyugvással rábízhatjuk magunkat, nem fogunk csalódnni. Ha azt mondom, hogy az egész Ószövetség Jézus Krisztusra, mint Messiásra mutató és a vele való találkozásra felkészítő könyvgyűjtemény, bizonyára nem sokat tévedek. Kell ugyan egy bizonyos „nyelvismeret” hozzá, hogy értsük a törvény és a próféták kinyilatkoztatásait. Ha elindulunk ezen az úton, hamarosan tapasztaljuk, milyen igaz, hogy „a Szentírás részleteiben és egészében a legtökéletesebb isteni igazságot közli velünk”. (Hitvallásunk)

Megkönnyíti várakozásunkat az a bizonyosság, hogy aki Jézus Krisztus visszajöveteléről beszél, illetve üzen, annak minden szava igaz és megbízható. Mert „az Úr ígéretei tiszták, olyanok, mint a hétszer tisztított ezüst”. (Zsolt 12,7) Ezt az igazságot húzzák alá a tizenkilencedik Zsoltár gyönyörű mondatai is! (Zsolt 19,8-11)

Könnyíti várakozásunkat az is, ha tudom, milyen áldást fog jelteni számomra a találkozás. „Lelkünk az Urat várja. Benne van szívünk öröme.” (Zsolt 33,20) – A szerelmes ifjú virágcsokorral a kezében áll a megbeszélte találkozó-helyen és várja jegyesét, aki hamarosan élete párja lesz, egészen az út végéig!

Lelkipásztori hivatásom történetének első fejezetében a vezér-ige az Ésaías 42,4 volt. Már az első vers is megragadó: „Ez az én szolgám, akit támogatok”. Majd a negyedik vers: „Tanítására várnak a szigetek”. Akkor én ezt úgy értelmeztem, hogy minden baptista körzet, vagy gyülekezet egy-egy sziget magyar társadalmunk tengerében. Megszólított az Ige, és elkezdtem felkészülni arra, hogy „tengerre szálljak” és oda hajózzak, ahol engem várnak a szigetlakók. Előtte igyekeztem felkutatni és megtudni, milyen váradalom van a „szigetlakókban”. Azt kiegészítettem és korrigáltam az apostoli tanításokból vett eligazításokkal, és végeztem szolgálatomat erőm és képességeim szerint, az Úr gazdag áldásával.

Egész életemben végigkísért a várakozások szükségessége. Vártam, hogy érett felnőtt legyek, lássak és értsek. Vártam a „víz mozdulását”, hogy egyszer s mindenkorra elkötelezhessem magamat Megváltóm számára. Vártam, hogy fölvegyenek a Teológiára, vártam, hogy kézbe kapjam a végbizonyítványomat, a diplomát. Vártam a „jelzést”, melyik lesz az első „sziget”, ahol elkezdhetem a lelkipásztori szolgálatot.

Vártam mindig, hogy drága mennyei Atyám tanácsoljon a Szentlélek által, mit kell tennem, hogy gyümölcsöző sziget alakuljon ki munkám nyomán. Vártam a tovább küldő és hívó mennyei parancsokat. Szükségem volt folyamatosan az Úr biztos karjának és útmutatásainak elfogadására, akarata megértésére.

Viharos szelek döngették a szigetek sziklás partjait, élethajóm is gyakran került veszedelmes vizekre, dühös „kalózkodó” akarták kirabolni hajóm értékes, vagy annak vélt szállítmányát. Vártam mindig a vezetést a napi parancsoktól kezdve az irányváltoztatásra vonatkozó égi navigációs jelektől, és békességes bizonyosságom lehetett a felől, hogy az Úr velem van, szeret és vezet. A nyugdíjaztatásom viszont váratlanul és készületlenül talált rám. Nem tudtam elképzelni, mit lehet csinálni akkor, amikor az ember nem csinál semmit. – Kegyelmes volt hozzám Isten, mert még tíz évvel megajándékozott, hogy újabb szigetekre is munkálkodjam országának építésében.

És a „nem szeretem” évek riasztó meglepetései! Betegségek, testi-lelki gyengeségek, egészségügyi mély völgyek és szakadékok. Nagyon megtanultam a huszonharmadik Zsoltárt. „A halál árnyékának völgye” konkrét valóság lett számomra. De azt is megtapasztalhattam, hogy „nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy. Vesszód és botod megvigasztal engem”.

Még mindig tart tovább a várakozás. Vannak még – hála érte! – napi parancsok, igyekszem betölteni most is a küldetést, igyekszem a „hívás” elkötelező értelmében elvégezni a „végső simításokat”. De már tudom, érzem, arra kell irányulnia várakozó figyelmemnek, hogy meghalljam a fentről érkező szózatot. „Jól van, jó és hű szolgám, a kevésen hű voltál, sokat bízik rád ezután, menj be urad ünnepi lakomájára!” (Mt 25,21)

A várakozás ma már inkább biztos reménység a szívemben, hogy „eltételeztem nekem az igazság koronája”.

Most tehát kettős értelemben is adventben élek. Egyrészt a naptár ősi hagyományai szerint, másrészt őseim hagyománya példájára, az életkori alkonyat közeledésének órarendje szerint. Mert „nekünk pedig a mennyben van polgárjogunk, ahonnan az Úr Jézus Krisztust is várjuk üdvözítőül”. (Fil 3,20)

Vannak, akik „várják és siettetik”. Én egyelőre csak – siettetés nélkül – várom az Isten napjának eljövetelet. „Bizony, jövel, Uram, Jézus!”

Gerzsenyi Sándor

Francesco Bassano (1549–1592) A pásztorok imádása

MISA, egy melegsívű kisfiú

Az Orosz Oktatásügyi Minisztérium 1994-ben két hívő misszionáriust bízott meg azzal, hogy kidolgozzanak egy olyan tananyagot, amellyel az iskolákban etikaórákon megtaníthatják a tanulóknak a bibliai alapelveket. Arra is fölkérték őket, hogy börtönökben, a tűzoltóságban, a rendőrségen, valamint egy nagy árvaházban is tanítsanak. Később ők mondták el árvaházi élményüket:

„Közeledett a karácsonyeste. Árváink életükben először hallhatták a karácsonyi történetet! Elmeséltük nekik, hogy József és Mária elment Betlehembe, de már nem volt hely számukra a fogadóban. Aztán hogyan született meg Jézus egy istállóban, és hogyan fektették szülei egy jászolba.

Amíg beszélünk, a gyerekek és a nevelők lélegzetvisszafojtva hallgatnak bennünket. Némelyikük a szék legszélére csúszott, nehogy egy szó is elmulasszon abból, amit mondunk.

Amikor véget ért a történet, minden gyereknek adtunk három kis darab kartonpapírt, amiből egyszerű jászolt készíthettek. Kaptak egy kis sárga szalvétadarabot is, amit aztán útmutatásunk szerint vékony csíkokra téptek, és szalmaként a jászolba tették. Világosbarna filcből babaformákat vágtunk ki, egy régi hálóingből pedig négyszögletű flanelldarabokat, hogy a babának takarója legyen.

A gyermekek serényen dolgoztak, hogy összeállítsák apró jászlaikat, én pedig körbejártam közöttük, hogy

segítsek, ha valamelyikőjüknek szüksége lenne rá. Minden rendben ment. Aztán ahhoz az asztalhoz értem, amelyiknél a hat év körüli kis Misa ült. Éppen elkészült a munkájával. Amikor szemügyre vettem a jászlat, elképedtem, mert nem egy, hanem két baba feküdt benne. Gyorsan odahívtam a tolmácsot, hogy megkérdezzem a kisfiútól, miért így készítette el a jászolt?

A fiúcska széttárta a karját, elgondolkodva nézte a kicsi jászolt. Aztán nagy komolyan belefogott a karácsonyi történet elmesélésébe. Életében először hallotta ezt a történetet, úgyhogy meglepett, milyen pontosan emlékszik rá. Mikor ahhoz a részhez ért, hogy Mária a kis Jézust a jászolba fektette, innen egészen sajátos módon folytatta:

‘Amikor Mária a babát a jászolba tette, Jézus rám nézett, és megkérdezte, hogy hol lakom. Elmondtam neki, hogy nekem se mamám, se papám, se otthonom nincs. Akkor Jézus azt mondta, hogy lakhatnék nála. Azt feleltem, hogy ez nem megy, mert én nem tudok neki ajándékot adni, mint mások. De annyira szerettem volna Jézusnál lakni! Gondolkodtam, nincs-e valamim, amit odaajándékozhatnék neki. Eszembe jutott, hogy melegíthetném őt. Úgyhogy megkérdeztem Jézust: Ha melegen tartanálak, az olyan lenne, mint egy ajándék? Jézus erre azt felelte: Ha melegen tartanál, az volna a legszebb ajándék, amit valaha is kaptam. Akkor befeküdtem

mellé a jászolba, és Jézus rám nézett, és azt mondta, hogy most már vele maradhatok mindig.

Mire Misa befejezte a történetét, előtörték szemét a könnyek és megállíthatatlanul patakozottak végig az arcán. Arcát a kezébe temette, és fejét az asztallapra hajtotta. Két kis vállá csak úgy rázkódott a keserves zokogástól.

Ez az árva kisfiú talált valakit, aki sohasem hagyná el vagy bánatná őt. Valakit, aki mindig vele lesz. Megtanultam: nem az számít leginkább, hogy mink van az életben, hanem, hogy kicsodánk van.”

Betty Southard

Antonio da Correggio (1489–1534)
Szent este

Rendhagyó karácsonyi történet

Lelkészi pályafutásomnak ez az egyik legszebb tapasztalata. Teljesen fiatalon kerültem egy bányászkerületbe. Borzalmas helyzet volt ott, egyszerűen borzalmas. Az emberek mind ateisták voltak. Azonban lassan összegyűlt a férfiaknak egy kis köre, akik hitre jutottak. Csupa fiatal fickó, húsz-harminc év közöttiek. Isten gyűjtötte őket a kereszt zászlaja alá, úgy jutottak

hitre. Egy napon így szóltak a férjfeim: „Te Busch – valamennyien tegeztük egymást –, itt meg itt lakik valaki, aki szerencsétlenül járt a tárnában. Egy kő a hátgerincére esett, és deréktől lefelé megbénult.” Ehhez gyakran egy kis ütés is elég. „Rigónak hívják, és a fiú nagyon kétségbeesett. Bénán engedték ki a kórházból. Menj már el hozzá!”

Elindultam tehát, hogy Rigót meglátogassam. Vidám név, nem? Azóta a mennyben van, úgyhogy bátran beszélhetek róla. Ahogy belépek a szobába, ott elszabadult a pokol. A beteg toloszékben ült, körülötte cimborái kártyával a kezükben, és káromkodás, ordítózás, pálinka! Amint észrevesznek, egy pillanatra csend lett. Aztán valamelyik felkiált: „A fekete varjú!” (Pedig éppen világos esőkabát volt rajtam, és a hajam is szőke volt, de ez nem számított.)

Majd rákezdte a szerencsétlenül járt, nagy, erős ember – még most is magam előtt látom: „Te átkozott pap! Hol volt az Istened, amikor a kő a hátamra esett? Ha van Isten, hogy engedhet meg ilyet? Miért nyomorított meg így?”

Olyan lesújtó volt, hogy egy szót sem tudtam szólni. Néha világosan megmutatkozik, hogy a pokol már itt a földön elkezdődik. A pokol az Isten nélküli világ, tele kétségbeeséssel. Könnyek folytak végig az arcomon, amikor ismét kiléptem, és másnap így szóltam a barátaimhoz: „Gyerekek, ott nem lehet csinálni semmit. Olyan ellenséges légkör vágott mellbe, hogy semmit nem tehettem ellene!”

Az én cimboráimnak azonban meg volt a maguk nyers, de szívélyes természete. Volt egy picit termünk, ahol a bibliaóráimat tartottam. Amikor a következő hétfőn bemegyek a bibliaórára – a terem dugig tele –, hát ott áll a toloszék Rigóval együtt, közvetlenül az orrom előtt. A cimboráim egyszerűen elhozták. Azt sem tudom megkérdezték-e. Most ott ült Rigó előttem olyan arccal, mintha fel akarna falni.

Azon az estén pedig ez volt az üzenet: „Úgy szeretete Isten a világot... – nem úgy, hogy a nehéztől megóv, nem úgy, hogy nem engedi megenni bűneink gyümölcsét, hanem úgy, hogy az Ő egyszülött Fiát adta. Ha fényt kerestek a sötétben, menjetek Jézushoz, az Isten Fiához! Ott függ értünk a kereszten. A bűnöst Isten-gyermekévé teszi, megbékéltet Istennel, megvált a világtól, az ördögtől, a pokoltól. Ha bűneitek vérpirosak, itt a bocsánat! Jézusnál van bűnbocsánat a legnagyobb bűnösnek is. Ő feltámadt a halálból, Ő él, és most itt van közöttünk, a mi koszos kis termünkben.”

Rigó hétfőről hétfőre ott ült előttem nyomorúságos toloszékében. Bámulatatos volt látni, hogyan változott az arca alkalomról alkalomra, hogyan lett lassan a gyűlöletet sugárzóból figyelő arc, és egy napon békével teljes ábrázat. Hosszú történet, miképp ment egy barátjával – nem velem – Jézus keresztje alá, imádkozott velem, letette bűnvallásban bűneit, és elhitte: Jézus elfogadott!

*Halld, ó, bűnös, halljad ezt:
Jézus irgalmába vesz,
Szánja szörnyű sorsodat,
Jézus téged elfogad.*

*Halld, ó, bűnös, halljad ezt:
Jézus irgalmába vesz.
Csak alázzad meg magad,
Jézus téged elfogad.*

Nem sokkal azelőtt, hogy Essen nyugati kerületéből elköltözött (kapott valahol egy kis lakást, és nemsokára az Örökkévalóságba távozott), még egyszer meglátogattam. Nekem felejthetetlen ez a találkozás. Rigó kint ült toloszékében a napsütéses utcán. Háza mellett, ahol lakott, volt egy lépcső, arra letelepedve megkérdeztem őt: „Rigó, hogy vagy?” „Ó – felelte –, csodálatosan! Tudod, mióta Jézus a családunkba költözött, minden nap... minden nap... – kereste a szavakat – minden nap olyan, mint egy nappal karácsony előtt! Mióta megbékéltem Istennel, az egész világ nevet körülöttem!” Ilyen szép hasonlatot mondott: „... még az utcakövek is nevetnek rám! Tudod – folytatta – érzem, hogy már nem sokáig élek. A halál itt ül a nyakamban. De ha megérkezem az örökkévalóságba, látni fogom Istent. Akkor leborulok a trónja előtt, imádom Őt, és így fogok szólni: Köszönöm Neked, hogy eltörted a hátgerincemet!”

„Rigó – mondom neki –, megöröültél? Hogy mondhatasz ilyet!” Azt felelte: „Nem bolondultam meg, teljesen józan vagyok. Kedvesem, Isten engem oly gyakran hívott, de én nem hallottam meg. Futottam volna tovább Isten nélkül egészen a pokolig. Ő pedig közbelépett, és megbénított. Így találtam meg Jézust és Isten szeretetét, bűneim bocsánatát és a megbékélést. Balesetem nélkül egyenesen a pokolba mentem volna!”

Aztán jött egy mondat, amit soha nem fogok elfelejteni: „Busch – mondta –, inkább akarok bénán a mennybe vánszorogni, mint egészséges lábbal a pokolba ugrani.” Megrendültem. Ott ültem mellette a lármas utcán, és csak annyit mondtam: „Rigó, Rigó, Isten téged az iskolájába vett, és te jól tanultál.” Amíg valaki csupán azt kérdegeti: „Isten, hogy engedhet ilyet?”, addig még semmit sem tanult. „Rigó, te megtanultad Isten iskolájában, mire kellett neked a szenvedés. Oda-vonz a Fiúhoz.”

Rigót, az Atya a Fiúhoz, Jézushoz vonta, így lett belőle Isten megmentett gyermeke.

*Hol szeretve, hol tövissel
Jössz hozzám, én Istennem,
Szívemet, hogy így készítsd fel
Neked adni mindenem.*

Valamilyen módon ti is ott vagytok Isten iskolájában. – Tanultok is? Engedjétek, hogy a bajok Jézushoz, a Fiúhoz, a Megváltóhoz vonjanak, mert minden nehéz útnak ez az értelme!

Wilhelm Busch

Ilyen volt egy baptista közgyűlés 110 éve

A baptisták országos közgyűlése Budapesten

»Ez év november hó 29. és 30-án az ország mind a négy tája felől Budapestre sereglettek testvéreink és 30-án reggel már jól megtelt a Sionudvar. Mindenfelől jöttek, s akik egymást sohasem látták még, itt kezet szoríthattak és testvéri csókot válthattak. Zempléntől le Bácskáiig, Nyitra megyétől át Aradig és Komáromtól Kolozsvárig. Akármilyen messziről is jöttek, akármilyen különböző vidék lakói is, itt egymással találkozáva, tapasztalhatták, hogy egyek, mert egy Lélek vezérli és egy Úr igazgatja őket.

Kár, hogy a budapesti testvérek nem bírták őket ellátni úgy, amint kellett volna, a lakáshiány miatt, s így sok vidékinek nagyon törődni kellett, de a lelki ellátás pótolta a testi hiányt.

Első sorban hálaadó imaóra volt, melyben buzgó imák hangzottak a szívekből az Úrhoz, ki ügyét oly kegyelemesen vezérelte és előmozdította.

Mikor a közgyűlést megnyitották, a budapesti magyar kápolna annyira megtelt, hogy sokan kénytelenek voltak a karzatra felmenni. Körülbelül 360 vagy 400 vidéki testvér jelent meg a gyűlésen. Voltak nők és leányok is.

Balogh Lajos testvér lett megválasztva közgyűlési elnöknek és a közgyűlés két napon át tartott, sőt néhány percre áthúzódott harmadnapra is.

Legelőször ismertette lett az elismerés által bekövetkezett új állapot, amelyből kitűnt, hogy az elismerés nem vétek, nem lelki kár, sem nem bibliaellenes, hanem áldásos ránk nézve. A közgyűlés örömmel vette tudomásul a részletes fejtegetéseket; s megnyugvásra szolgáltat azoknak is, kik eddig idegenkedtek, vagy ellenséges bebeszélés folytán megháborítottak.

A tanácskozmány a hitközségek

megalakítása felől folyt. Csütörtökön este 5 órakor elindult az egész gyűlés, körülbelül négyszázan a vallás- és közoktatásügyi miniszterhez, hogy megköszönje néki az elismerés kimondását. Miután a miniszter fogadószobájának előterme nem volt képes ezt a sokaságot befogadni, így hát a testvérek ellepétek az előszobát, sőt a folyósókat is.

Udvarnoki A. testvér mondta el köszönő beszédét a következő szavakkal:

„Nagyméltóságú Miniszter Úr!
A magyarországi baptisták e mai napon Budapesten tartott közgyűlése mint küldöttség óhajtja tolmácsolni Excellenciád iránt érzett hazafias hódoló tiszteletét és

1905. December 15.

BÉKEHIRNÖK.

KERESZTYÉN FOLYÓIRAT.

Mert az Isten a Krisztusban vala, ki megbékéltette magával e világot. (Pál apost. Korint. II. lev. 5. r. 19. v.)

XI-ik évfolyam. — 23. szám. Megjelenik minden hó 15-én és 30-án.	Előfizetési ár: negyedévre 90 fillér. fél évre 1 kor. 80 „ egész évre 3 „ 60 „
---	--

Előfizetési pénzek küldendőek Udvarnoki András címére, Budapest, VIII., Kistemplom-utca 12.
Kéziratok, reklamációk intézendők a szerkesztőséghez, VIII. ker. Kistemplom-utca 12. szám.

A család* öröme Karácsonykor.

Im nézzétek gyermekek,
Jézus szeret titeket.

Legyen mind ez titek,
Óvé legyen szívetek.

110 évvel ezelőtt ilyen volt a Békehírnök akkori, XI. évfolyamának karácsonyi száma

köszönését abból az alkalomból, hogy 9 év óta vajúdó elismerési ügyét elintézni és vallásfelekezettünket az 1895. évi XLIII. t.c. értelmében törvényesen elismert vallásfelekezetté kinyilvánítani méltóztatott.

Excellenciád vallásfelekezettünknek törvényes testületté emelése által nem csak azt tette meg nekünk, hogy sokszor veszélyeztetett egyházi ingatlanainkat biztosíthatjuk, hanem azon kulturális célok eléréséhez is segédkezett nyújtott, hogy gyermekeinket mindenekfelett vallásoktatásban részesíthetjük; lelkészeinket nem lesz szükséges külföldre küldeni kiképesítés végett, hanem mihelyst a jó Isten arra tehetséget ad, teológiai intézetet állíthatunk fel. Lehetővé tette tovább, hogy vallás-erkölcsi törekvésünk megismerése bejuthat a népnek azon rétegeibe is, amelybe egyébként talán nagyon hosszú idők múltán juthatott volna be. Jelen kormány eme hazafias és törvényes intézkedése örök időkre kitörölhetetlen betűkkel véste be nevét a magyarországi baptisták történetébe.

A későbbi idők fogják felderíteni, hogy micsoda jelentőséggel bír a baptizmus hazánk társadalmi életére. Nem vallásfelekezet szaporult ezzel Magyarországon, hanem állami nyilvánosságra jutott hazánk polgárainak azon csoportja, amely isteni hivatottságot hiszen magában arra nézve, hogy hazánk népének hit-erkölcsi és társadalmi életének eszméjét, a mai ferde felfogástól eltérőleg, az evangéliumi tanítások alapján irányítsa, a vallásközönyben alvókat felköltse, a közfigyelmet az élő Istenre terelje. Már erjedésbe is hozta ez a kicsiny kovász a nagy tésztát, amelynek a jele, hogy a lelkészek ébredezni kezdenek a híveikkel szembeni kötelességeik teljesítésére nézve; a templomok megkezdenek telni, az isteni parancsolatok megfigyelése mindinkább gyako-

ribb lesz a nép között. Ebből aztán az következik, hogy amely nép az Istent megismeri és szereti, az tisztelni fogja királyát, becsülni fogja a kormányt, és engedelmeskedik a törvénynek. Egyik alapelvünk az, hogy „aki jó keresztyén, az jó hazafi is”; vagy: „nem mindig jó hazafi, az, aki nem jó keresztyén.” Isten óvja hazánkat attól, hogy ellenségével szemben ezt be kellene bizonyítanunk; de ha ennek mégis meg kellene lenni, tudom, hogy vitéz katonát csak a Biblia alapján nyert Isten ismerete és szeretete nevelhet.

Nem kértünk az államtól egyebet, mint amit nekünk törvényhozásilag biztosított, és amit már az ezt megelőző kormánynak rég meg kellett volna adnia. Ez a kormány azt, aránylag igen rövid idő alatt, megadta. Ezután sem kérünk mást, minthogy ezt a netalán ellene támadókkal szemben megvédje. Egyébre nincs szükségünk, mert megtanultuk Urunktól azt, hogy: „Jobb adni másnak, hogynem venni”; és „Adjátok a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené!”

Ifjú egyházunk a fejlődés kezdetleges stádiumában lévén, szüksége van igenis erkölcsi támogatókra; legyen szabad reménylenünk, hogy Excellenciád ebben a tekintetben továbbra sem vonja meg tőlünk tanáccsal támogató szeretetét. A jó Isten áldását kívánjuk a királyra, a kormányra és erre a sokat zaklatott hazára. Hozza el mielőbb azt a rég óhajtott békességet!”

Erre Lukács György miniszter úr a következőket mondotta:

„Igen tisztelt Hitszónok úr! Tisztelt uraim! Úgy a magam, mint a miniszterelnök úr nevében igen köszönöm a szíves figyelmüket. A kormány csak kötelességét teljesítette akkor, midőn az önök hitfelekezetüket elismerte, és hogy mégis

oly jól esik az önök megjelenése, annak oka az, hogy nem vagyunk ahhoz szokva, hogy köszönetet, elismerést kapjunk. Ez nem csak erre a kormányra vonatkozik. Kormányok jönnek, kormányok mennek, de mindegyikük csak azt tapasztalja, hogy úgy egyesek, mint testületek csak kérni jönnek. Megköszönni valamit ma már nem szokás. Különösen pedig nem azt, amihez az illetőknek némi joguk is volt. Én a baptistákat közelről ismerem, már rég idők óta. Mély vallásosság, szorgalom törvénytisztelet és igaz hazafiság jellemzi őket. Éppen azért őszinte az örömem, hogy egy ily erényekkel dicsekvő felekezetet bevehettem a törvény jogkörébe.

Köszönöm, hogy most is tanúságát adták elismerésüknek s részéről megígérem, hogy minden jogos kívánalmukat hatáskörömben a legnagyobb előzékenységgel fogom elintézni, védeni és támogatni fogom önöket, csak arra kérem, csak tartsanak ki azon az úton, amelyen eddig haladtak, legyenek önök továbbra is becsületes, erkölcsös, vallásos és mindenekfelett igaz magyar hazafiak!”

Ezután a miniszter kezet fogott a küldöttség tagjaival, akik távozásukkor a minisztert megéljenztek.

Este az imaházban isteni tisztelet tartatott, amelyen zsúfolva volt a közönség; azután a vendégek egy része oszolt szállására, egy része pedig a teremben maradt éjjelre. Megjegyzem utólag, hogy az ebédet közösen költötték el egy vendéglőhelyiség jókora nagy termében. Ezt a helyiséget a budapesti testvérek előre kibérelték és maguk főzték az ételt. A kiszolgálást fiatal emberek és leányok végezték. Pénteken pedig az imaház udvarán volt az ebéd, ahol deszkából asztalokat rögtönöztek.

A gyűlésen bejelentetett, hogy az országban eddig 8 hitközség

1906.

Január 15.

BÉKEHIRNÖK.

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTÁK HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Mert az Isten a Krisztusban vala, ki megbékéltette magát a világgal. (Pál apost. Korint. II. lev. 5. r. 19. v.)

XII-ik évfolyam. — 1. szám.

Megjelenik minden hó 15-én és 30-án.

Előfizetési ár: negyedévre 90 fillér.
fél évre 1 kor. 80 „
egész évre 3 „ 60 „
Amerikába egész évre 1 dollár.

Előfizetési pénzek küldendők Udvarnoki András címére, Budapest, VIII., Kistemplom-utca 12.

Kéziratok, reklamációk intézendők a szerkesztőséghez, VIII. ker. Kistemplom-utca 12. szám.

Ő Felsége a király üzenete.

Mult év november 30-án Budapesten tartott országos özgyűléskor hódoló táviratot küldöttünk Ő Felségének. Ezen hódolóíratra Balogh Lajos testvérré címezve a következő leirat érkezett a vallás- és közoktatásügyi miniszter úrtól.
4906/eln. szám.

Tiszteletes Balogh Lajos hitszónok úrnak Hajduböszörmény.

Ő cs. és apost. királyi Felsége a magyarországi baptisták Budapesten ülésezett országos közgyűlésének hódolat kifejező táviratát köszönettel tudomásul venni méltóztatott. Erről tiszteletes Hitszónok Urat az Ő Felsége Személye körüli miniszter úrnak folyó hó 6-án 2534. sz. a. kelt átirata nyomán szíves tudomásvétel és további intézkedés végett értesitem. Budapest, 1905. évi dec. hó 27-én. — *Lukács.*

A Békehírnök 1906. január. 15-i száma közli Ő Felsége, a király üzenetét

alakult. Ezek a hitközségek és a hozzájuk tartozó gyülekezetek szövetkezetté alakultak és megválasztották a szövetkezeti bizottságot, amelynek elnöke lett Csoják Attila, másodelnöke Udvarnoki András. Titkára: Balogh Lajos, pénztárnok: Szabó András (Ócsa), ellenőr: dr. Mészáros Károly (Budapest), árvagyám: Orosz István (Budapest), könyvtárnok: Balogh Márton (Karcag), bizottsági tagok: Seress Sámuel (Halas), Szabó Sándor (Székelyhíd), Szűcs Imre (Debrecen), számvizsgálók: Tomi Lajos (Budapest), Soós István (Békés), Varga Sándor (Diósgyőr).

A gyűlésen több felvilágosítás adatott a kérdezők részére; több eszmecsere volt egyes dolgokban, de mindvégig a teljes béke és igazi testvéri érzület uralta az együttlétet. A gyűlés azt is elhatározta, hogy mihamar fel kell állítani hitszónoki (prédikátori) iskolát.

Ennek keresztülvezetésével a bizottságot bízta meg.

Ezzel a szervezkedés megtörtént és most a további haladás útjára léptünk. Haladni felfelé! Felhasználni a nyitott kaput, a szabadságot és munkálkodni lankadatlanul. Úgy a gyűlés folyama alatt, mint előtte és utána több buzgó ima hangzott el, melynek meghallgatását hinnünk kell. Pénteken keresztelés is volt. 3 egyén merítettetett alá Jézus példájára.

A mi mennyei Atyánk adja, hogy hazánkban mindenképpen világítsunk, hogy ne csak a száj, hanem a tett, a keresztyéni cselekedetek emberei legyünk, s így hitünket külsőleg is bebizonyítsuk. Adja az Úr, hogy a legközelebbi nagy gyűlésen halljunk olyan dolgokról, amelyek szívüket még jobban megörvendeztessék. Legyünk egy test mindnyájan az egész országban, amely testben egy Lélek lakik.

És most testvérek, álljatok a téli

munkára, hogy a tavasz mutasson elő gazdag lelki aratást! Hazánk felett úgy is vészes felhők tornyosultak, egyedül Isten az, aki segíteni tud. Mint az ő gyermekei tegyünk meg mindent, hogy a szívek Krisztusnak megnyeressenek, és hogy ez a nagy békefejedelem vegye át uralmát a lelkeken és ezáltal mindenben. A nép szenved, egész társadalmunk beteg; lázongás, elégtelenség, gyűlölködés nyavalyái hatják át idegzetét, s ezt csak az igazi orvos, az Úr Jézus Krisztus gyógyítja meg. A társadalomnak Istenre van szüksége. Őt kell megkeresnie az emberek bukott fiainak; de Istenhez csak egy út vezet és ez Jézus Krisztus. Csak az evangélium szavával lehet boldogságot árasztani, és azért összetartva, eggyé forrva végezzük a legszebb munkát.»

Eddig az idézet. Az üzenet ma is időszzerű!

(a szerk.)

KVÍZKÉRDÉSEK

ERRŐL-ARRÓL

A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2016. január 31.

A helyes válaszok mellé kérjük beküldeni a pontos igehely megjelölést is.

- Melyik város pusztulásáról jövendölt Náhúm próféta?
 - Jeruzsálem
 - Edom
 - Ninive
 - Babilon
- Ki javasolta, hogy párbajjal döntsék el a filiszteusok és az izráéliek csatáját?
 - Gedeon
 - Góliát
 - Dávid
 - Saul
- Izráel fiai Garizim hegyén mondták el az áldást az Úr parancsa szerint. Melyik hegyen kellett az átkot elmondaniuk?
 - Mórijjá
 - Nébó
 - Ararát
 - Ébál
- Az alábbiak közül melyik folyó folyt át az Édenkertben?
 - Havilá
 - Eufrátesz
 - Jordán
 - Nílus
- Hány éves korában halt meg József?
 - 110
 - 105
 - 80
 - 75
- Mit vásároltak Júdás ezüstpénzéből?
 - Áldozati állatokat
 - Papi ruhát
 - Temetkezési helyet
 - Fazekasműhelyt
- Ki gyógyította meg a sánta embert Lisztrában?
 - Péter
 - Jakab
 - Pál
 - István
- Hány emberrel ment Ézsau Jákób elé, amikor az Széir földje felé tartott?
 - 400
 - 600
 - 800
 - 1000
- Miért Lévi törzse lett kijelölve a főpap és a kijelentés sátra körüli szolgálatra?
 - Mert ebben a törzsben volt a legnagyobb a férfiak aránya
 - Mert ők voltak a legkisebb törzs
 - Mert ők jelentkeztek önként erre a szolgálatra
 - Mert az Úr őket választotta ki minden elsőszülött helyett
- Mi volt Nádáb és Abihú büntetése, amiért idegen tűzzel áldoztak az Úr előtt?
 - Vissza kellett menniük Egyiptomba
 - Megemésztette őket a tűz
 - Poklosak lettek
 - Az egész népnek bűnhődni kellett miattuk
- Melyik állítás igaz Ráhábra?
 - Lebukott, hogy izráéli kémekeket rejteget, és a jerikóiak kivégezték
 - Elárulta a jerikóiaknak, hogy izráéliek vannak nála
 - Jerikó elfoglalásakor őt is kardélre hányták
 - Jerikó elfoglalása előtt biztonságban maradhatott házában, és így ő családjával életben maradt
- Mire szolgált a rézkígyó?
 - Kánaáni bálvány volt
 - Mózes készítette, hogy aki feltekint rá, életben maradjon a mérgekígyók marása ellenére is
 - a Szent Sátor díszje volt
 - Emlékmű, ami megörökítette, hogy Áron botja kígyóvá változott
- Mit olvasunk a Filippiekhez írt levélben a mennyek országáról?
 - Az odafennvalókkal törődjétek, ne a földiekkel
 - Keressétek először az Isten országát és az Ő igazságát
 - Nekünk a mennyben van polgárjogunk
 - Elközelített a mennyeknek országa
- Mit mondott a vőlegény a menyasszonynak az Énekek Énekében? „Vedd le rólam szemeidet,”
 - mert megzavartak engem
 - mert megperzsel a tekinteted
 - mert nem vagyok rá méltó, hogy rám nézz
 - mert nem szabad így nézned engem
- Hány temploma van a mennyből alászálló új Jeruzsálemnek?
 - egy sem
 - hét
 - tizenkettő
 - ezer

Az előző feladvány helyes megfejtése:

1-b Húst egyenek (Jel 19,17-18); **2-d** Ézsaiás (Ézs 6,6-7); **3-c** Áron kígyója megette a varázslók kígyóját (2Móz 7,12); **4-b** Drágakövet (Józs 7,24); **5-a** Vörös (4Móz 19,2); **6-d** Péter (Mt 14,28-29); **7-c** Jézus (Mk 1,14-15); **8-a** Jeremiás (Jer 1,10); **9-b** Tisztátalan, tisztátalan (3Móz 13,45); **10-b** Ajjalón (Józs 10,12); **11-c** Benjámín (Róma 11,1); **12-d** Katona (ApCsel 10,1); **13-c** Földre (Jn 8,1-8); **14-a** Pál (ApCsel 19,11-12); **15-b** Tartsátok meg az én parancsolataimat. (Jn 14,15)

A megfejtést beküldték:

Mészáros Lajos (Maglód), Vincze Jolán (Domoszló), Piros Eleménné (Bp), Szutor Józsefné (Bp) és további 54-en, lásd a kereszt-rejtvény-megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket. **Gratulálunk!**

KETTŐSREJTVÉNY

Kedves Gyerekek!

A mostani rejtvény két részből áll. Elsőként meg kell válaszolnotok a nyolc kérdést, melynek mindegyike egy szám lesz. Majd pedig ki kell gyűjtenetek a számokhoz tartozó betűket az igevervből.

A megfejtés egy város neve lesz. Miről híres a város?

A helyes megfejtést küldjétek be címünkre: **Jó Pásztor Szerkesztőség, 1431 Budapest, PF. 171.**

A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2016. január 31.

	Szám	Betű
Hány tanítványa volt Jézusnak?		
Hány napig tartott a világ teremtése?		
Hány ezüstöt kapott Júdás Jézus elárulásáért?		
Hány napig volt Jónás a cethal gyomrában?		
Hány nap és éjjel esett az eső az özönvíz idején?		
Hány követ választott Dávid a patakából?		
A parancsolatok száma		
A csodálatos halfogáskor hány hal volt a hálóban?		

Az előző rejtvény-feladvány helyes megfejtése:

- 1 A meggyógyított bélpoklosok közül ennyi tért vissza Jézushoz, hogy dicsőítse az Urat (Lk17,17)
- 2 Ennyi fillért dobott az özvegyasszony a perselybe (Lk 21,2)
- 3 Noé fiainak száma (1Móz 6,10)
- 4 Ennyien voltak az ifjak, akik nem ettek Nabukodonozor ételéből (Dán 1,11)
- 5 Ennyi kenyér állt rendelkezésre az ötezer ember megvendégeléséhez (Mt 14,17)
- 6 Ennyi kövedret töltöttek meg vízzel a kánai menyegzőben (Jn 2,6)
- 7 A szűk esztendők száma (1Móz 41)
- 8 Ennyi éve volt béna Éneász (ApCsel 9,33)
- 9 Ennyi óra volt, mikor Jézust megfeszítették (Mk 15,25)
- 10 Ennyi szűz indult a vőlegény fogadására a példázatban (Mt 25,1)
- 20 Ennyi évig volt Sámson Izrael bírása (Bir 15,20)
- 300 Gedeon katonáinak száma (Bir 7,6-7)

Helyes megfejtést küldtek be:

Kiss Pálma-Virág (Szigethalom), Hégyel Titusz (Dunaharaszti), Vári Tímea (Kiskőrös), Tihanyi Csenge (Felsőpetény)

Gratulálunk!

1	22	10	8	99	43	4	32	82	105	20	31	46	59	5	67	12	63	111
Í	M	E	A	SZ	Ü	Z	F	O	G	A	N	M	É	H	É	B	E	N
25	55	56	30	29	33	112	34	44	90	8								
F	I	Ü	T	SZ	Ü	L	A	K	I	T								
42	153	24	41	66	28	6	3	7	134	101	91	120	32	9	41	35	40	140
I	M	M	Á	N	U	E	L	N	E	K	N	E	V	E	Z	N	E	K

A JÓ PÁSZTOR megtalálható az interneten is:

www.jopasztor.baptist.hu

Örüljete az Úrban

Fil. 4:4-6

Zene: Tóka Szabolcs
2015.

Allegro Refrén

Ének

Elő- és közjáték *f* Örül-je-tek az Úr-ban min-den-kor, is-mét mondom,

Zongora 1.

2. 1. versszak

ö-rül-je - tek! is - mét mondom, ö-rül - je - tek! *mf* A ti sze-líd-lel-kü-sé-ge- *poco ritenuto*

mf

1. 2.

tek is - mert le-gyen min-den-ki e - lőtt, a ti le - gyen, az Úr kö - zel! Közjáték + refrén,
utána 2. versszak

2. versszak

mf Semmi fe-lől ne ag-gód-ja - tok, Há-lás szív-vel jöj-jetek e - lé, sem-mi szív-vel az Úr e - lé. Közjáték
+ refrén

poco ritenuto 1. 2.

Olvasóink írják

Kedves Testvéreim!

Köszönöm a Jó Pásztor újságot és a rejtvényeket. Sokat lehet tanulni a belőlük. És a különböző cikkekből is. Sok áldást kívánok a szerkesztők munkájára!

(SzJné – Bp.)

Már nagyon vártam a lapot és külön öröm, hogy Gerzsenyi Sándor testvér is ott lehetett Szőkepusztán. Bár nekem nincs szoros kötődésem Szőkepusztához, de onnan származó testvérekhez igen (többek között Beke Ibolya testvérnő). Csak egyszer voltam ott a konferencián, és az felejthetetlen alkalom volt. Adja az Úr, hogy még sokáig olvashassuk a „Jó Pásztor”-t, és áldja meg a Testvérek munkáját.

(Iné Kl – Pécel)

Többször elolvastam a „Liberális teológus megtérése” című cikket. Nagy bizonyága ez annak, hogy az Úr hogyan tud kiszabadítani minket konokságunkból, hitetlenségünkől, és hogyan állíthat rá a keskeny útra. Dicsőség ezért Neki! A kegyelem gazdagon árad ránk!

(GGyné – Kétegyháza)

Köszönöm a gyönyörű, szép kivitelű színes lapot. örömmel olvastam a cikkeket, beszámolókat, verseket. Örülök Gerzsenyi testvér felépülésének, adja Isten, hogy még sokáig szolgálhasson Isten dicsőségére és valamennyiünk lelki épülésére.

(ZB – Pécs-Hird)

A Jó Pásztor újság számomra mindig felüdülést és kihívást jelent. Felüdülést a benne olvasható cikkek adnak, kihívást pedig a rejtvények. Most a kvíz kérdések igazán „megolvastattak”. Az 5. kérdéshez az igehely megtalálásához Mózes 3. és 4. könyvét kellett elolvasnom, mely igen sok gondolatot ébresztett bennem. Javamra szolgált felfrissíteni az Ótestamentum ezen részeit. Ugyanis az áldozati rituálék és fajták véghezvitele nagyon megdöbbentett.

Megerősödött bennem a hála érzete Urunk Jézus Krisztus iránt, aki minden áldozatot elvégzett, beteljesített helyettünk! Bűnvallással Jézushoz jövünk, és Ő megbocsát! Szavakban nem lehet kifejezni azt, amit tett értünk Jézus! Ő iránta a hála és dicséret érzete erősödött meg bennem. Kívánok a Testvéreknek is ilyen feltöltődéseket!

(Elné – Érd)

A Jó Pásztor Alapítvány kiadványai

A Jó Pásztor Alapítvány az elmúlt tíz évben számos könyvet, CD-t, és DVD-t adott ki. Ezekről egy listát közlünk. A gyermektáborról készített DVD-k vagy a Héthalmi CD-k DVD-k ismertek kedves olvasóink előtt, ha azonban értékes ajándékot szeretnének adni karácsonyra, érdemes ezek közül válogatni.

Dr. Almási Mihály – Népszerű teológia röviden

Dr. Almási Mihály – Kegyelem minden

Újszászi Benyó Illés – Repedezett nád

A hegyi kunyhó – egy puritán család élete

Dr. Almási Mihály – A nagy kaland

Jó Pásztor Jézus... CD

Jó Pásztor Jézus... KZ

Gerzsenyi Sándor – A századik (gyermekversek)

„Emlékezz vissza az útra!” CD

„Emlékezz vissza az útra!” KZ

Szőkepusztai Zarándok Kápolna Megnyitója DVD

Frittmann Lászlóné – Virágos katedrám

Héthalmi Páth Károly – Maradj velem! CD és DVD

Napsugár Gyermektábor I. – 2008 DVD

Napsugár Gyermektábor II. – 2009 DVD

Héthalmi Páth Károly – A világ Üdvözítője CD és DVD

Gerzsenyi Sándor – Fölfelé a hegyoldalon

A kiadványok felől további tájékoztatást a 06-20/886-0712 baptifonon lehet kérni.

a szerk.

JÓ PÁSZTOR

Kiadja: JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ ALAPÍTVÁNY

PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám: 11742252-20061533 OTP Bank Rt.

Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845 • Fax: 06-24/468-108

Levelezési cím: 1431 Budapest, Pf. 171

E-mail cím: jopasztor@baptist.hu

www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó: Dr. Almási Mihály

Irodalmi szerkesztő: Gerzsenyi Sándor

Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Nyomás: Mátyus Bt. • HU ISSN 1786-268X

A Dömsödi és a Kiskunlacházi Baptista Gyülekezet Adventi koncertjei

Csodáknak csodája

2015. december 13. vasárnap

15 óra - Kiskunlacházi Baptista Imaház (2340, Kiskunlacháza, Kossuth Lajos u. 84.)

17 óra - Dömsödi Baptista Imaház (2344, Dömsöd, Szabadság u. 125.)

Szappanos Tibor, A Magyar Állami Operaház magánénekes,

Kanizsár Noémi, A Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola korrepetitora

és a Junior Prima díjas **In Medias Brass**

A hangversenyeken Bach, Händel, Praetorius, Ott Rezső és Rutter művei mellett népszerű karácsonyi és adventi énekek hangzanak el.

A koncertre a belépés díjtalan.

1		2	3	4	5	6		7	8	9	10	11	12	
13	14							15						
16		17			18		19				20			
21			22	23		24		24a		25		26		
		27			28		29				30		31	
	32			33		34				35		36		
37			38						39				40	
41		42			43				44			45		
46				47			48			49			50	
		51				52						53		
54	55		56		57				58		59			60
61		62		63					64		65			66
67			68		69	70			71		72	73		
74				75					76		77			

	49	77	50	38	35	74	1	6	2	71	24a	52	49	
--	----	----	----	----	----	----	---	---	---	----	-----	----	----	--

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtendő igevers részletei a függőleges 37, vízszintes 2, függőleges 19, vízszintes 39, vízszintes 20 és a különálló sor alatt találhatók. Megfejtendő az igevers és az igehely.

Az igevers és a rejtvényben szereplő nevek az új fordítás szerint kerültek beírásra, az ettől való eltérést külön jelezzük.

Vízszintes: 2. A megfejtendő igevers második része 13. Palesztina legészakibb tartománya 15. A kút neve, melyet Izsák szolgálai ástak, és amelyről az van feljegyezve, hogy nem perlekedtek érte 16. Liba egynemű betűi 17. Az izmokat csonthoz rögzítő szövet 18. Kamra betűi keverve **20. A megfejtendő igevers ötödik része** 21. Oxigén és jó d vegyjele 22. Ugyanaz – rövidítve 24. Megsáraitott fű 26. Szűk zug 27. Júda királya, lába megbetegedésében halt meg 29. Rémuült 31. Angol nem 32. Babahang 33. Midján fia (1Móz 25) – Kár.ford. 35. Oroszországi folyó 37. Strázsa 38. Különféle irányokból ható erők együttese **39. A megfejtendő igevers negyedik része** 41. Nagy levelű növény – ford. 43. Efraimi férfi, aki megölte Aház fiát. 45. Dédi betűi keverve 46. Ákis király ajándékozta ezt a várost Dávidnak (Kár.ford.) – fordítva 48. Ahasvérus király felesége 50. Kicsinyítő képző 51. Törvények gyűjteménye 52. Saul hadvezére, később Dávid mellé állt – ford. 53. Állóvíz 54.

Délelőtt angol rövidítése 56. Tompán fáj 58. Iskolai figyelmeztetés 61. Egy filmbeli trópusi sziget 63. Itt jelent meg Isten Jákóbnak álmában – ford. 65. Ukrán autójel 66. Pára! 67. A völgy neve, ahol Ákánt megkövezték – Kár.ford. 69. Valaminek a visszája 72. Keserű vízű forrás Súr pusztájában 74. Hámán egyik fia, akit a zsidók megöltek 76. Közéjük tartozott Óg, Bászán királya, és Góliát is.

Függőleges: 1. Moáb királya, aki az izráielektől elvette Jerikót (Bírák könyve) **2.** Jézus egyik szava a kereszten – Kár.ford. **3.** Pál római barátja (2Tim) – Kár.ford. **4.** Kioltja az életet **5.** Frisítő ital **6.** A-val a végén: díjszabás **7.** Férfi, aki Siklagnál csatlakozott Dávidhoz – Kár.ford. **8.** Jules ..., francia író **9.** A páholyban van! **10.** Kacat **11.** Beér..., híres helyszín a Bibliában – ford. **12.** Japán hadvezér **14.** Ezékiás király anyja **19. A megfejtendő igevers harmadik része** **23.** „a” retesz **25.** Magyar rockegyüttes – ford. **27.** Ásás egynemű betűi **28.** Noé egyik leszármazottja (1Móz 10) – ford. **30.** Arany János híres trilógiája **32.** Naomi menyje **34.** Csak részben idilli! **36.** Nyerít páratlan betűi **37. A megfejtendő igevers első része** **38.** Náhúm próféta születési helye **39.** ...-Benób, filiszteus harcos, akiknek lán-dzsája 300 sekel súlyú volt **40.** Egyiptomi fáraó, aki legyőzte Jósiást **42.** Szoknya **44.** Rángatózni kezd! **47.** Somogy megyei város **49.** Bírósági „szereplő” **52.** Piros – németül **53.** Növények közvetlenül föld feletti része **55.** Saul leánya, Dávid felesége **57.**

Izrael egyik bírása, akinak csak egyetlen lánya volt **59.** A kétkedő tanítvány **60.** Roboám király legkedvesebb felesége **62.** Enyém – oroszul (nőnemben) **64.** Ennek a népnek volt a királya Bálák – ford. **66.** Kisteherautó márká **68.** Némán rezeg! **70.** Oxigén és argon vegyjele **71.** Körte egynemű betűi **73.** R-rel a végén: Izrael egyik törzse **75.** Keresztül **77.** Idéz egynemű betűi

Különálló sor: a megfejtendő igevers hatodik része

Beküldendők az igevers és az igehely.

Beküldési határidő: 2016. január 31.

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:

„Mert nálad van az élet forrása, a te világosságod által látunk világosságot.” (Zsolt 36,10)

Helyes megfejtést küldtek be:

Polányi István* (Bp.), Kovács Bálint* (Újkígyós), Spangenberg Rudolf* (Kömlő), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Polányi Károlyné* (Bp.), Gyarak Lászlóné* (Békés), Vajda Jánosné* (Orgovány), Hodoszó Jánosné* (Méhkerék), Varga Lajosné* (Isaszeg), Bató Tiborné* (Ócsa), Némethné Tóth Eszter* (Kaposvár), Grósz Györgyné* (Kétegyháza), Török Sándor* (Debrecen), Döme Károlyné* (Zirc), Dan János* (Békés), Kiss Antal* (Gyula), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalu), Andrásik Andrásné* (Felsőpetény), Szirbucz Mihályné* (Kétegyháza), Simon Zoltánné* (Bp), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Lomjanszkiné Torgyik Zsuzsanna* (Kiskörös), Schmal Henrikné* (Balatonszemes), Szegedi Gyuláné* (Kiskörös), Keresztes Béláné* (Mágocs), Horváth Jánosné* (Fadd), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Kovács Sándorné* (Kiskörös), Hégyel Ferenc* (Dunaharaszti), Zóka Benjámin* (Pécs-Hird), Marton András (Bp), Ecsedi Istvánné* (Érd), Kovács Sándorné* (Miske), Pető Albertné* (Budakeszi), Vári Györgyné* (Kiskörös), Sándor Mária* (Bp), Gyarak Anikó* (Békés), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Lomjanszki Jánosné* (Órbottyán), Lőrinc Jánosné* (Bp), Bolemányi Jánosné* (Kiskörös), Czap Elekné* (Debrecen), Jámbor Ferencné* (Debrecen), Martonné Szlepek Margit* (Tahi), Lisztes András* (Albertirsa), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Sáfri János* (Pécel), Gulyás Ernőné* (Bp), Barát Imréné* (Nyíregyháza), Gaál Miklósné* (Tard), Hégyel Béláné* (Békés), Horváth Béláné* (Szada), Juhász D. János (Kiskunhalas), Forrás Ferenc (Bp), Mészáros Lajos (Maglód), Tenkely Béla (Albertirsa), Szelezsán Péterné (Kétegyháza), Sáfri Sándorné (Pécel), Török Sándor (Pécel)

Könyvjutalomban részesült:

Lomjanszkiné Torgyik Zsuzsanna (Kiskörös), Hégyel Ferenc (Dunaharaszti), Pető Albertné (Budakeszi), Vajda Jánosné (Orgovány), Mészáros Lajos (Maglód)

Gratulálunk!

Jutalmukat postán küldtük el.